

„Při statech církevních a nadačních může však žádati vlastník náhradu za pozemky postoupené a přidělí půdy ze zabraného majetku podle § 10 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., případně podle § 24 zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctý den po vyhlášení.

Lhůta ke stížnosti do rozhodnutí sborového soudu I. stolice (§ 17), které bylo doručeno před účinností tohoto zákona, počíná dnem jeho účinnosti.

Článek III.

Provést tento zákon náleží všem ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.	Švehla v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Heidler v. r.	Prášek v. r.
Dr. Veselý v. r.	Klofáč v. r.
Hampel v. r.	Habrman v. r.

Staněk v. r.

Sonntag v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Čís. 312.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž upravují se drahotní přídavky úředníkům obecním v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a úředníkům okresním v Čechách, okresním cestovním na Moravě a ve Slezsku, jakož i staro-pensistům.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Úředníci, na něž vztahují se zákony ze dne 23. července 1919, čís. 443 Sb. z. a n., ze dne 23. července 1919, čís. 444 Sb. z. a n., a ze dne 30. září 1919, čís. 536 Sb. z. a n., mají zákonný nárok na drahotní a nákupní přídavky ve stejné výši jako úředníci státní, pokud celkový

jejich služební příjem již nedosahuje nebo nepřesahuje obdobného celkového příjmu služebního státních úředníků rovnocenné kategorie a stejné doby služební, a to po dobu, pokud drahotní a nákupní přídavky se budou vypláceti státním úředníkům.

§ 2.

Úředníkům obecním a okresním, kteří odešli nebo odejdou na trvalý odpočinek, jakož i jejich vdovám, pokud se týče pozůstalým jejich dětem, přísluší též nárok na drahotní a nákupní přídavky, jako v obdobných případech mají úředníci státní rovnocenné kategorie a stejné doby služební, a to po dobu, pokud drahotní a nákupní přídavky se budou vypláceti státním úředníkům a jejich příslušníkům.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí jej přísluší ministru vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Čís. 313.

Zákon ze dne 9. dubna 1920, jmž se částečně mění zákon o osobních daních přímých.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., ve znění novely ze dne 23. ledna 1914, čís. 13 ř. z., mění se pro berní léta 1920 a 1921 fakto:

V § 125, č. 7., buďž částka 3000 Kč (článek I. zákona ze dne 18. listopadu 1919, č. 617 Sb. z. a n.) zaměněna částkou 4800 Kč.

V § 155, odst. 1., buďž částka 1600 Kč nahrazena částkou 4800 Kč.

V § 157, odst. 2., buďž částka 4000 Kč nahrazena částkou 8400 Kč.

V § 160, čís. 4., buďž částka 3000 Kč nahrazena částkou 7200 Kč.

V § 160, čís. 7., buďž částka 3600 Kč nahrazena částkou 7200 Kč.

V § 172, odst. 1., odpadne v daňové stupnici první až šestnáctý stupeň a na místo sedmáctého až třicátého pátého stupně nastoupí tato berní sazba;